

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Povrv-335/2026

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Romini Markovinović, u pravnoj stvari tužitelja HOK-OSIGURANJE d.d., OIB: 00432869176, Capraška 6, Zagreb kojeg zastupaju punomoćnici u Odvjetničkom društvu OLUJIĆ, PEZIĆ & PARTNERI d.o.o. u Zagrebu, protiv tuženika TM-VOZILA d.o.o., OIB: 15980292681, Kovinska 4, Zagreb kojeg zastupa punomoćnik Raoul Fuchs, odvjetnik u BLAJHER I FUCHS odvjetničko društvo u Zagrebu, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 13. listopada 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 20. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Nalaže se tuženiku TM VOZILA d.o.o., Kovinska 4, 10000 ZAGREB, OIB: 15980292681 da isplati tužitelju HOK-OSIGURANJE d.d., Zagreb, Capraška 6, OIB 00432869176, iznos od 15.003,44 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 26.03.2019.g. do 31.12.2022.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023.g. do 29.12.2023.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s time da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, te troškove ovršnog postupka u iznosu od 930,72 EUR sa zakonskim zateznim kamatama od dana donošenja Rješenja o ovrsi 19.10.2020.g. do 31.12.2022.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih

na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023.g. do 29.12.2023.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30.12.2023.g. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s time da je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku 15 dana.“

II Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.843,75 EUR , u roku 15 dana.

III Odbija se tuženik sa zahtjevom za nadoknadom troška parničnog postupka u iznosu od 3.437,50 EUR, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave javnom bilježniku 06.07.2020. Rješenjem o ovrsi javnog bilježnika Kristijana Hukelj određena je ovrha radi naplate potraživanja tužitelja u iznosu od 120.000,00 kn s pripadajućim zateznim kamatama i troškovima postupka koji su određeni u iznosu od 5.100,00 kn.

2. Tuženik je podnio prigovor protiv rješenja o ovrsi u kojem je naveo da rješenje o ovrsi nije utemeljeno na zakonu te da se ne može naplatiti naknada štete kroz izdavanje računa kao vjerodostojne isprave.

3. Tužitelj je u tijeku postupka činjenično i pravno obrazložio tužbeni zahtjev navodeći da potraživanje tužitelja proizlazi iz štetnog događaja koji se dogodio 24.01.2019. oko 12,00 sati na adresi Lavoslava Ružičke 9a, Velika Gorica, na način da je došlo do požara na teretnom vozilu Peugeot Boxer registarskih oznaka ZG 1929-GP zbog kvara na električnim instalacijama u dijelu između putničkog prostora i tovarnog dijela vozila, odnosno između prednjih desnih i bočnih vrata, uslijed čega je došlo do širenja požara na ostali dio teretnog vozila.

4. Navodi i da je predmetno vozilo bilo potpuno novo, kupljeno kod tuženika dana 10.04.2018. i u trenutku štetnog događaja još pod tvorničkom garancijom. Iz potvrde MUP RH, PU Zagrebačka, PP Velika Gorica broj 511-19-35/3-20/3-19 razvidno je da je do požara došlo uslijed kvara na električnim instalacijama, a ne nekog vanjskog razloga, odnosno eventualne radnje vlasnika/korisnika vozila, zbog čega je tuženik kao prodavatelj vozila isključivo odgovoran za nastanak predmetnog štetnog događaja. Iz spomenute potvrde PP Velika Gorica razvidno je kako je provedeno vještačenje po Centru za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja "Ivan Vučetić". Na dan štetnog događaja teretno vozilo Peugeot Boxer registarskih oznaka

ZG 1929-GP bilo je osigurano kod tužitelja policom automobilskeg kaska broj 03-0000120219. Iz čl. 18. st. 2. toč. 3. Općih uvjeta za kasko osiguranje motornih vozila razvidno je kako je požar jedan od osnovnih osiguranih rizika. Tužitelj je povodom prijave predmetnog štetnog događaja od strane vlasnika vozila i osiguranika, društva AUTO DASOVIĆ d.o.o. po polici automobilskeg kaska obradio štetu te je temeljem izvida štete i police automobilskeg kaska istu ocijenio osnovanom, zbog čega je sklopljen Sporazum o namirenju dana 06.03.2019. i tužitelj je svom osiguraniku naknadio štetu u iznosu od 120.000,00 kn dana 22.03.2019. Kako je za sam štetni događaj, kao i za posljedice koje su iz istog proizašle isključivo odgovoran tuženik kao prodavatelj novog vozila na kojemu je nakon 8 mjeseci od kupoprodaje došlo do požara uzrokovanog kvarom na električnim instalacijama, to je tužitelj sukladno čl. 963. Zakona o obveznim odnosima stekao pravo od tuženika zahtijevati naknadu cjelokupnog isplaćenog iznosa zajedno sa kamatama. Stoga tužitelj u ovom postupku tužbenim zahtjevom potražuje isplatu iznosa od 120.000,00 kn, smatrajući da je za uzrok požara odgovoran tuženik kao prodavatelj novog vozila.

5. U tijeku postupka tuženik osporava svoju odgovornost navodeći da su u unutrašnjosti vozila vršene preinake koje su i dovele do nesretnog događaja te da s obzirom na tu činjenicu proizvođačka garancija ne pokriva posljedice popravka, prerada ili preinaka na vozilu koje su obavili izvođači neovlašteni od strane proizvođača. Ističe da je do navodnog kratkog spoja došlo isključivo krivnjom neovlaštenog i protupropisnog pregrađivanja tovarnog prostora vozila. Tuženik ističe da tužitelj, a niti njegov osiguranik, vlasnik vozila, nisu prije dobivenog zahtjeva za pladanjem koji je zaprimljen 05.03.2019.g. kontaktirali, odnosno obavijestili tuženika kao prodavatelja o bilo kakvim nedostacima na vozilu, materijalnim ili skrivenim, kao niti o požaru na vozilu.

6. U dokaznom postupku sud je pročitao: kartica regresa (list 4 spisa), potvrda MUP RH, PU Zagrebačka, PP Velika Gorica broj 511-19-35/3-20/3-19 te cjelokupni spisa MUP-a (list 33, 95-102 spisa), fotografije (list 34-41 spisa), račun broj 242/1/20 (list 42 spisa), polica osiguranja automobilskeg kaska i opći uvjeti (list 48-55 spisa), prijava štete (list 58-62 spisa), sporazum o namirenju od 06.03.2019. i potvrda isplate (list 63-67 spisa), regresni zahtjev (list 68-69 spisa), odgovor tuženika (list 70 spisa), sudska praksa (list 338 – 369 spisa), proveden je dokaz saslušanjem svjedoka zamolbenim putem Anke Bašić (list 123-124 spisa), svjedoka Nikole Dasovića (list 124-125 spisa) te je izveden dokaz kombiniranim prometno strojarskim vještačenjem po vještaku prometne struke Nevenu Erešu i vještačenjem po vještaku stručnome za uzroke požara Tomislavu Lončaru (list 192-230 spisa), te dopune nalaza i mišljenja vještaka Nevena Ereša (list 268-270 spisa).

7. Sve izvedene dokaze sud je ocijenio primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25; dalje: ZPP) te je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

8. U odnosu na prijedlog tuženika da se kao umješlač pozove predstavnik proizvođača P-Automobil Import d.o.o., valja samo reći da o sudjelovanju umješlača u postupku sud odlučuje na temelju njegove izjave o stupanju u parnicu, a ne na prijedlog stranke

9. Predmet spora je regresni zahtjev tužitelja prema tuženiku jer je tužitelj nadoknadio štetu na vozilu svom osiguraniku, a za koju štetu je odgovoran tuženik kao prodavatelj vozila.

10. Među strankama nije sporno da je između tuženika i Auto kuće Dasović d.o.o. sklopljen ugovor o kupoprodaji predmetnog vozila, da je dana 24. siječnja 2019. na vozilu izbio požar te da je tužitelj, kao osiguratelj, svom osiguraniku isplatio naknadu štete.

11. Među strankama je sporno postoji li odgovornost tuženika za nastalu štetu, je li na vozilu postojao materijalni nedostatak koji je uzrokovao požar, jesu li ispunjene zakonske pretpostavke za ostvarivanje prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke, osobito je li kupac pravodobno obavijestio prodavatelja o nedostatku i pozvao ga da pregleda vozilo, kao i visina tužbenog zahtjeva.

12. Odredbama čl. 423.-426 Zakona o obveznim odnosima uređeno je jamstvo za ispravnost prodane stvari. Navedene odredbe ne isključuju primjenu odredaba o odgovornosti prodavatelja za materijalne nedostatke iz čl. 400. do 422.a ZOO-a, već ih je potrebno primijeniti zajedno.

13. Odredbama Zakona o obveznim odnosima kojima je uređena odgovornost za materijalne nedostatke propisane su pretpostavke pod kojima kupac može ostvarivati prava iz te odgovornosti. Kupac je dužan prodavatelja pravodobno obavijestiti o nedostatku, pobliže ga opisati i pozvati prodavatelja da pregleda stvar. Svrha tih odredbi jest omogućiti prodavatelju da pravodobno bude upoznat s navodnim nedostatkom, da pregleda stvar, provjeri postojanje i uzrok nedostatka te poduzme radnje radi zaštite svojih prava. Stoga pravodobna obavijest prodavatelju i poziv na pregled stvari ne predstavljaju puku formalnost, već bitne pretpostavke za ostvarivanje prava kupca, kako iz odgovornosti za materijalne nedostatke, tako i iz jamstva za ispravnost prodane stvari. Ukoliko kupac ne dokaže da je postupio na način propisan zakonom, ne može uspješno ostvarivati ta prava.

14. Stoga je sud u ponovljenom postupku najprije ispitao jesu li u konkretnom slučaju ispunjene pretpostavke za ostvarivanje prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke, odnosno iz odredaba Zakona o obveznim odnosima koje uređuju jamstvo za ispravnost prodane stvari. Naime, drugostupanjski sud je ukazao da je potrebno utvrditi radi li se o skrivenom nedostatku te je li kupac, odnosno pravni prednik tužitelja, pravodobno obavijestio prodavatelja o utvrđenom nedostatku u zakonom propisanim rokovima.

15. Sud je posebnim rješenjem pozvao tužitelja da, kao pravni sljednik kupca vozila, dostavi dokaz da je kupac vozila pravodobno obavijestio tuženika kao prodavatelja o nastalom nedostatku, odnosno požaru, neposredno nakon štetnog događaja. Time je tužitelju pružena mogućnost da otkloni nedostatke na koje je ukazao drugostupanjski sud i da predloži odgovarajuće dokaze radi utvrđenja odlučne činjenice.

16. Teret dokazivanja navedenih činjenica bio je na tužitelju, budući da upravo iz njih izvodi postojanje prava koje regresnim zahtjevom ostvaruje prema tuženiku. Stoga je tužitelj bio dužan dokazati ne samo da je na vozilu postojao

materijalni nedostatak, već i da su bile ispunjene sve zakonske pretpostavke za ostvarivanje prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke.

17. U tom smislu tužitelj je tijekom postupka izričito naveo da ne raspolaže dokazom da je kupac vozila Auto kuća Dasović d.o.o. pisanim putem obavijestio tuženika kao prodavatelja o navodnom nedostatku vozila. Istodobno je naveo kako ima saznanja da je odmah nakon nastanka požara ovlaštena osoba kupca telefonski kontaktirala ovlaštenu osobu tuženika, međutim za tu tvrdnju nije predložio izvođenje niti jednog dokaza. Tužitelj nije predložio saslušanje osoba koje su sudjelovale u tom razgovoru niti bilo kojeg drugog svjedoka koji bi potvrdio da je takav kontakt ostvaren te kakav je bio njegov sadržaj.

18. Tužitelj se pritom pozivao na dopis od 5. ožujka 2019., odnosno na odgovor tuženika od 8. ožujka 2019., iz kojeg proizlazi da je tuženik naveo kako je zaprimio predmetni dopis te da ne prihvaća odgovornost za nastalu štetu niti regresni zahtjev.

19. Sud prihvaća da iz navedene korespondencije proizlazi kako je tuženik bio upoznat s činjenicom nastanka štetnog događaja.

Međutim, sama okolnost da je tuženik naknadno saznao za požar i očitovao se na regresni zahtjev ne dokazuje da je kupac prethodno ostvario prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke na način propisan Zakonom o obveznim odnosima. Iz sadržaja navedene korespondencije ne proizlazi da je prodavatelju prijavljen i opisan materijalni nedostatak vozila, niti da je prodavatelj pozvan da pregleda vozilo radi utvrđivanja postojanja i uzroka navodnog nedostatka. Saznanje za požar nije isto što i saznanje za nedostatak vozila kao njegov uzrok, pa se ne može smatrati ni da je tuženiku nedostatak bio poznat ili mu nije mogao ostati nepoznat.

20. Prava koja kupcu pripadaju iz jamstva za ispravnost prodane stvari nisu bezuvjetna, već se mogu ostvarivati samo uz ispunjenje zakonom propisanih pretpostavki. Upravo je zbog toga zakonodavac odredbama Zakona o obveznim odnosima uređio način i pretpostavke ostvarivanja tih prava, kako bi se prodavatelju omogućilo da pravodobno bude upoznat s nedostatkom, pregleda stvar, utvrdi postojanje i uzrok nedostatka te zaštititi svoja prava. Stoga pravodobna obavijest prodavatelju i omogućavanje pregleda stvari ne predstavljaju puku formalnost, već bitne pretpostavke za ostvarivanje prava iz jamstva.

21. Sud je u ponovljenom postupku cijenio i sve dokaze izvedene u ranijem tijeku postupka, uključujući iskaze saslušanih svjedoka. Međutim, ni iz njihovih iskaza ne proizlazi da je kupac vozila pravodobno obavijestio tuženika kao prodavatelja o navodnom materijalnom nedostatku niti da ga je pozvao da pregleda vozilo nakon nastanka štetnog događaja. Tužitelj u ponovljenom postupku nije predložio izvođenje novih dokaza na te okolnosti, već je naveo da ne raspolaže dokazom o pisanoj obavijesti, a za tvrdnju o telefonskom kontaktu nije predložio niti jedan dokaz.

22. Svaka stranka dužna je temeljem čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika. Prema čl. 221.a ZPP-a, ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

23. Slijedom navedenog, sud ocjenjuje da tužitelj nije dokazao ispunjenje jedne od pretpostavki za ostvarivanje prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke i iz jamstva za ispravnost prodane stvari, odnosno nije dokazao da je pravni prednik tužitelja pravodobno obavijestio prodavatelja o nedostatku i pozvao ga da pregleda vozilo, na način propisan Zakonom o obveznim odnosima. Kako teret dokazivanja te činjenice snosi tužitelj, sud je o njoj odlučio primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 221.a ZPP-a te je tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan i odlučio kao u izreci ove presude.

24. S obzirom na navedeni zaključak, izvođenje daljnjih dokaza, uključujući i ponovno vještačenje radi utvrđivanja uzroka požara i eventualnog postojanja materijalnog nedostatka vozila, nije bilo potrebno te ga je sud odbio. Naime, čak i kada bi se takvim dokazom utvrdilo postojanje materijalnog nedostatka, navedena činjenica ne bi mogla dovesti do drukčije odluke u ovom sporu, budući da prethodno nisu dokazane zakonske pretpostavke za ostvarivanje prava iz odgovornosti za materijalne nedostatke. Iz tog razloga sud navedene činjenice ocjenjuje pravno neodlučnima za ishod ovog postupka.

25. Odluka o troškovima postupka iz toč. II izreke presude temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a. Tužitelj nema pravo na nadoknadu troškova parničnog postupka, jer je u cijelosti izgubio parnicu.

26. Tuženiku je priznat kao potreban za vođenje postupka trošak zastupanja po odvjetniku, a trošak je odmjeran sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22 i 138/23 – dalje u tekstu: OT), i to: za sastavljanje prigovora u iznosu od 500,00 EUR (Tbr. 11/1 OT), za sastav podneska od 06.06.2024. u iznosu od 500,00 EUR (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na ročištima 16.02.2022., 07.06.2022. i 13.01.2025. u iznosu od po 500,00 EUR (Tbr. 9/1 OT), za zastupanje na ročištima 15.09.2021., 16.11.2022. i 05.05.2021. u iznosu od po 250,00 EUR (Tbr. 9/2 OT), za sastav žalbe od 05.02.2025. u iznosu od 625,00 EUR (Tbr. 10/1 OT) sve uvećano za 25% PDV-a što iznosi 968,75 EUR (Tbr. 42 OT), odnosno ukupno parničnih troškova u iznosu od 4.8443,75 EUR.

27. Tuženiku nije priznat zatraženi trošak za sastav podnesaka od 14.07.2021., 27.05.2022. i 05.02.2024. u iznosu od po 500,00 EUR uvećano za PDV od 25% jer nisu bili potrebni za vođenje parnice u smislu čl. 155. ZPP-a.

28. Nije mu priznat niti trošak zastupanja na ročištima 15.09.2021., 16.11.2022. kao niti 05.05.2021. u zatraženom iznosu po Tbr. 9/1 OT (preko dosuđenog u iznosu od 250,00 EUR do zatraženog u iznosu od 500,00 EUR uvećano za PDV od 25%) jer se na navedenim ročištima nije raspravljalo o glavnoj stvari. Naime, da bi se smatralo da se na ročištu raspravlja o glavnoj stvari potrebno je da stranka usmeno na ročištu iznese nove navode ili da obrazloži do tada iznesene navode, što je na navedenim ročištima izostalo. Zatraženi trošak za ročište od 05.01.2021. u iznosu od 500,00 EUR uvećano za PDV od 25%, također nije priznat jer se navedenog datuma ročište niti nije održalo.

29. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u toč. III. izreke presude.

U Zagrebu, 20. listopada 2026.

SUDAC:
Romina Markovinović

Dokument je elektronički potpisan:
ROMINA MARKOVINOVIĆ

Vrijeme potpisivanja:
20-10-2026
08:15:47

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732
L=ZAGREB
S=MARKOVINOVIĆ
G=ROMINA
CN=ROMINA MARKOVINOVIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena ako je stranka uredno obaviještena o tom ročištu, odnosno u roku od 15 dana od primitka presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. Zakona o parničnom postupku, osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. toga Zakona.

DNA:

tužitelju po punomoćniku uz pristojbu
tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088e-dba4e**

Kontrolni broj: **02393-63aa5-1b619**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ROMINA MARKOVINOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.